

сиоши съ Господарь-тъ. Азъ искаамъ да опытамъ да спасімъ дѣте-то си. — Вы не ще мя укорявате! Богъ да вы благослови и да вы повръне за Вашіш-тѣ добрина!

Тia на бръзо като сгънж и надпи-
са писмо-то, измѣкнж отъ сѫдѣцтвъ
дѣтско облѣкло и като направи
їединъ връзялъ, прѣвръза го съ іе-
динж крѣпж около тѣло-то си; и ма-
теринска-та память ю толко човѣ-
ствителна, гдѣ-то тia и въ тажік
страшнѣ минутѣ не забрави да тури
въ връзялъ-тѣ іединъ или двѣ играч-
ки за дѣте-то си, и остави само іединъ
пъстъръ папагалъ за да го забави ко-
га го сабуди отъ сънъ. Не бѣ лесно
да разбуди дѣте-то, и подиръ мал-
ко врѣмя, то ся разшива, сѣдѣж на
постелкѣ-тѣ си, и поченж да играе
съ птицѣ-тѣ, до гдѣ майка му ся
облачиаше.

» Кѫдѣ ще идешь мамо? » проду-
а то, кога тia понаблизи до по-
стелкѣ-тѣ му, съ облѣкло-то и шап-
кѣ-тѣ му.

Майка му наблизи и го поглѣдна съ
такъвъ поглѣдъ, гдѣ-то то изведенѣ
се осѣти че има вѣщо необыкновен-
но да ся ю случило.

» Сусъ! Гарри, » каза тia, не дѣй-
вука да не бы да не чојдатъ. Единъ
лошъ чловѣкъ ю дошелъ да земе
масленный-тѣ Гарри отъ майкѣ му
и да го занесе на далечъ въ тѣмни-
нѣ-тѣ, и мамѣ не ще го пусти — тia
ще го прѣмини и ще побѣгне съ него

и злый-тѣ чловѣкъ не ще да може
да го стигне.

Като издума тиа думи запе-
тѣлъ облѣкло-то му, и кога го при-
гъриж на рѣцѣ, пришепиши му, да
бѫде смиренъ да не крѣши; и отво-
ри вратата кон-то излазіахъ на од-
дѣрѣ-тѣ, и полека полека исплѣзна
ся изъ кѫщи.

Нощь-та бѣше мразна, звѣздити
ся лъщѣхъ и мигахъ. Майка-та
пови съ шялъ-тѣ си дѣте-то, коєто
отъ неизвѣстенъ страхъ присми-
рѣ и ся стиснѣ на шиѣ-тѣ на май-
ка си.

Старый-тѣ Бруно — голѣмо Нью-
фаудланско куче, коєто спѣши въ
кѫтъ-тѣ на одѣрѣ-тѣ, издигнѣ ся и
поченж да гѣмжи, като чю стажкы-ти.
Тia полека го извика, и старый-тѣ
любимецъ нѣйнъ и другарь отъ дѣт-
ство-то й, изведенѣ замахъ опаш-
кѣ-тѣ си, и ся накани да иде по-
дирѣ й, ако и да ся виждаше че съ
кучешкѣ-тѣ си главѣ не проумѣва-
ше че е таꙗ полнощна проходка.

Виждаше ся че го мѫчиахъ нѣкои
мрачни мысли, че не ю нити прили-
чно нити блаоразумно това нѣщо;
и той чисто ся запираше, кога Елиз
се удаляваше и цоглѣдоваше то Е-
лизѣж то на задѣ вакжѣ-тѣ и най
подиръ като че ся успокoi като
размысли добре трѣгнѣ подирѣ й.
Подиръ малко врѣмя тia стигнѣ при
Чичевѣ-тѣ Томовѣ колибѣ. Като